

Narvalın Kuzey Haritası

Çınar BİBER

Narvalın Kuzey Haritası

Çınar BİBER

Çok uzak kuzeyde, denizin cam gibi parladığı yerde, Nia adında bir narval yaşardı. Benekli gri-mavi derisi soluk noktalarla ışıldar, uzun sarmal dişi ise kıvrılmış bir inci gibi parıldardı. Nia keşfetmeyi çok severdi ve her zaman yanında rulo yapılmış bir harita ile kömür kalemi taşıdığı küçük bir yosun çantası bulunurdu. 'Bugün harita çıkarmak için mükemmel bir gün,' dedi geniş kuyruğunu sallayarak.

Nia'nın en iyi arkadaşı Bo'ydu; parlak beyaz derili, güler yüzlü genç bir beluga. Bo boynuna gevşekçe bağlanmış mavi bir atkı takardı ve atkısından minik bir pirinç pusula sarkardı. 'Bugün nereye gidelim?' diye cıvıladı Bo, yuvarlak kavun biçimli başını sallayarak. Nia haritasını açtı. 'Buzdağlarının arasından yeni geçitler bulalım,' dedi. 'Ve geçtiğimiz her birini işaretleyelim.'

İki arkadaş buz gibi mavi suya daldı. Nia kömür kalemini tuttu ve haritasına ilk geçidi çizdi: iki yüksek buzdağının arasında kıvrılan bir çizgi. Bo önden yüzdü, beyaz bedeni dalgaların altında bir fener gibi parlıyordu. 'Beni izle!' diye seslendi. 'Yolu ben keşfederim.' Nia gülümsedi ve onu izledi; dişi soğuk, berrak denizde yumuşak bir yol açıyordu.

Su gizli yollarla doluydu. Bazı geçitler geniş ve açıktı, bazıları ise dar ve kıvrımlıydı. Nia her birini haritasına dikkatle işaretledi, küçük çizgilerle minik buzdağları çizdi. Bo dar yerleri denedi, önünde ne olduğunu duymak için tıklamalar ve ısıklar gönderdi. 'Burası güvenli!' diye seslenirdi. Nia başını sallar ve onu haritaya çizirdi.

Dev bir kuğuya benzeyen bir buzdağının yanından geçtiler ve Nia onu haritaya küçük bir kuğu işaretiyle çizdi. Uyuyan bir ayağa benzeyen başka bir buzdağının yanından geçtiler. 'Onu hatırlayacağım,' diye güldü Bo. 'Horluyor!' Arkadaşlar birlikte çalıştı; biri çiziyor, diğeri keşfediyordu ve harita her çizgide biraz daha doluyordu. Buzlu dünya, yan yana çözdükleri bir bulmaca gibiydi.

Uzun bir yüzüşten sonra geçitlerin yosun gibi birbirine dolandığı bir yere vardılar. Buzdağları birbirine sokulmuştu ve su karanlık ve sessizleşti. Nia haritasını inceledi, koyu gözleri ciddileşti. 'Hangi yöne gideceğimden emin değilim,' dedi. 'Burada bütün geçitler birbirine benziyor.' Bo yaklaştı. 'Endişelenme,' dedi. 'Birlikte çözeriz.'

Bo uzun, yavaş bir ıslık gönderdi. Ses buzdağlarına çarpıp geri döndü ve duvarların nerede olduğunu ona söyledi. 'Solda dar bir aralık var,' dedi. 'Ama çok sıkı.' Nia haritasına baktı ve yeni bir işaret koydu. 'Deneyelim,' dedi. 'Yavaş ve dikkatli gideceğiz.' Aralığa yan yana yüzdüler.

Aralık o kadar dardı ki Nia'nın dişi neredeyse buza sürtünüyordu. Bo önden gitti, esnek boynu sağa sola dönüyordu. 'Biraz daha ileri,' diye seslendi. Ama sonra geçit bir buz duvarıyla sona erdi. 'Olamaz,' dedi Nia. 'Çıkmaz sokak.' Geri döndüler ve dışarı yüzdüler, kalpleri hızlı hızlı çarpıyordu. 'Burayı işaretleyip başka bir yol deneyelim,' dedi Nia.

Başka bir geçit denediler, sonra bir başkasını. Bazıları çok sığdı, bazıları kalın buzla kapanmıştı. Nia'nın haritası üstü çizilmiş çizgilerle karışıyordu. 'Uzun zamandır yüzüyoruz,' dedi Bo. 'Belki dinlenmeliyiz.' İki buzdağının arasında küçük, sessiz bir yer buldular ve orada yüzerek soluklandılar. Su durgun ve sakindi.

Nia haritasını açtı ve bütün işaretlere baktı. 'Pek çok geçit keşfettik,' dedi. 'Ama hiçbirine eve çıkmıyor.' Bo pusulasına baktı. 'İbre güneyi gösteriyor,' dedi. 'Ev o tarafta. Sadece güvenli bir yol bulmamız gerek.' Başlarını birbirine yaklaştırıp haritayı birlikte incelediler. 'Bir takım gibi düşünelim,' dedi Nia.

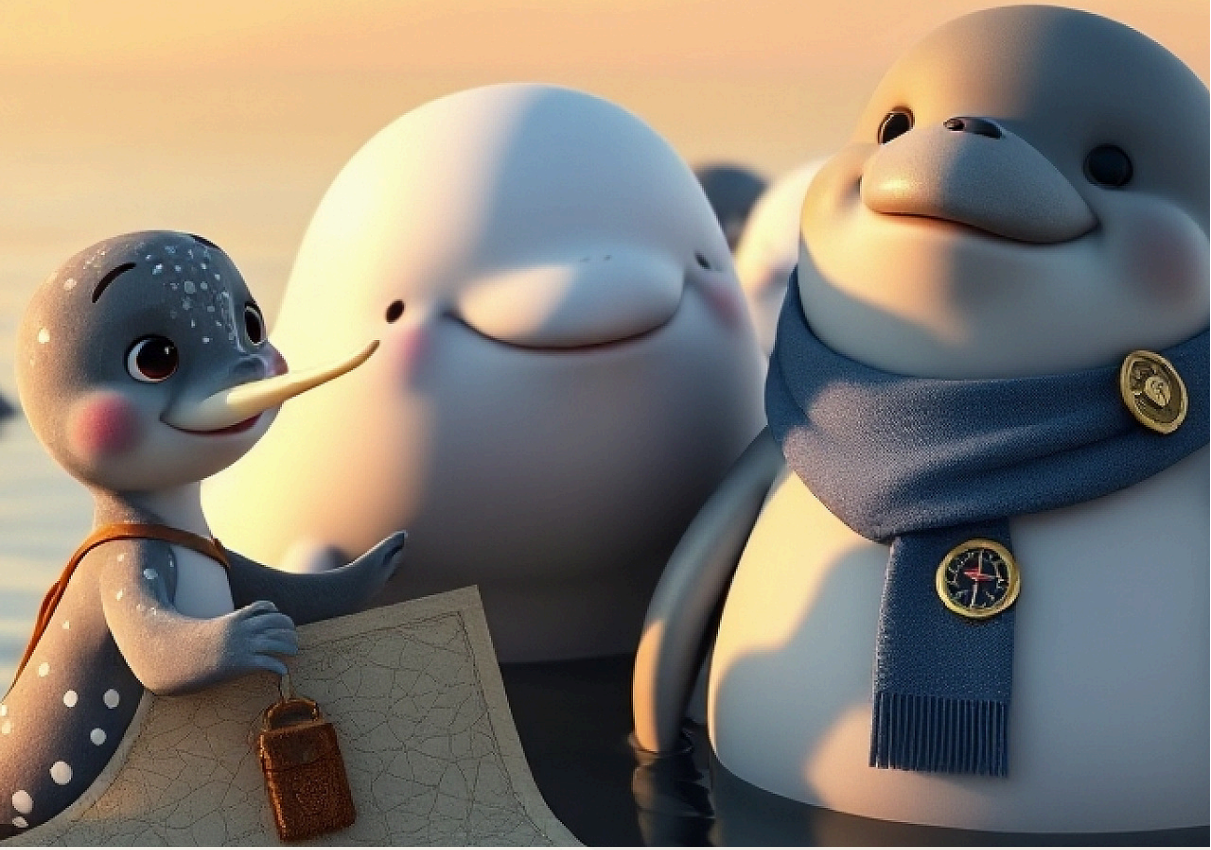
Bo'nun bir fikri vardı. 'En güvenli yolu duyabilirim,' dedi. 'Sen de giderken onu çizebilirsin.' Nia başını salladı. 'İşte bu takım çalışması,' dedi. Bo gözlerini kapattı ve bir dizi tıklama gönderdi. Yankıları dikkatle dinledi. 'Sağda geniş, korunaklı bir geçit var,' dedi sonunda. 'Büyük bir buzdağı onu koruyor.' Nia haritasına yeni bir çizgi çizdi, umut dolu bir çizgi.

Yeni geçidi izlediler. Sakin ve sessizdi; yüksek buz duvarları rüzgârı kesiyordu. Nia geçtikleri buzdağlarını işaretledi, onları haritasına düzgünce çizdi. 'Bu şimdiye kadarki en iyi yol,' dedi. Bo önden yüzdü, beyaz bedeni mavi suda parlak bir rehberdi. 'Neredeyse evdeyiz,' diye seslendi. 'Hissedebiliyorum!'

Geçit tanıdık bir koya açıldı ve işte ev oradaydı, güvenli ve sıcacık. Nia ile Bo sakın suya yüzdüler, kalpleri rahatlamayla doldu. 'Başardık!' diye sevindi Bo, atkısı dalgalanarak. Nia haritasına baktı; artık özenli işaretlerle ve açık, güvenli bir yolla doluydu. 'Bunu tek başımıza yapamazdık,' dedi. 'İyi bir takımız.'

O akşam Nia ile Bo haritalarını diğer balinalarla paylaştılar. Güvenli geçitleri ve kaçınılması gereken buzdağlarını gösterdiler. 'Siz ikiniz harika kâşiflersiniz,' dedi yaşlı bir beluga. Nia Bo'ya gülümsedi. 'Takım çalışmasının bizi güvende tuttuğunu öğrendik,' dedi. Bo başını salladı, pusulası loş ışıktaki parlıyordu. 'Ve arkadaşların birlikte uzağa gidebileceğini.'

O günden sonra Nia ile Bo buzlu suları sık sık keşfettiler; her zaman haritayla ve pusulayla, her zaman bir takım olarak. Yeni geçitler işaretlediler ve yeni buzdağları çizdiler ve bir daha hiç kaybolmadılar. 'Şimdi nereye gidelim?' diye sorardı Bo ve Nia gülümseyerek haritasını açardı. 'Herhangi bir yere,' derdi, 'yeter ki birlikte gidelim.'

Ve eğer bir gün o kuzey sularında yüzerseniz, yosun çantalı bir narval ile mavi atkılı bir beluga görebilirsiniz; buzlu denizin haritasını çıkarıyorlar. Yüzgeçlerini sallayıp size eve giden en güvenli yolu gösterirler. Çünkü Nia ile Bo bilir ki en güzel yolculuklar paylaşılır ve en güvenli yollar arkadaşların yan yana çalışmasıyla bulunur.